

Што кажа беларуская вёска

пра праект разформы сельска-гаспадарчага падатку.

у двесці са старайна Беларусі адбыліся канфэрэнцыі беспартыйнага сялянскага актыўца спэцыяльнага па пытанні разформы сельска-гаспадарчага падатку. З такою ж метаю пры Народным Камісарыятэ Фінансаў праведзе на гутарка з сялянамі ЦВК і земляробамі ваколі Менску. Ідзя сябе апрауда: зьявілася больш 1500 делегатаў, у спрэчках выступала каля 200 чалавек. Слухалі напружана, выказваліся шырма і трапна. Пытанні высыпваліся з усіх бакоў. Адзінагодных думак на было, але якраз гэта і важна: зьявілася, у якіх слёгкіх разформе спактае прыхільнасць і каму які будзе не пад норой.

Ці треба і як зъяніць систэму цяперашняга сельска-гаспадарчага падатку. Пераважная большасць сказала: «Траба. Несправядліва абкладаць падаткам толькі зямлю і буйную жывёлу, пакідаючы якіх узагі іншыя прыбытковыя кропіны. Траба ў імі лічыцца, патрабуя пры абкладаць падаткам мель на ўзаге прыбытак.»

Характэрны думкі і доказы мешасці. Вучот усіх прыбыткаў, казалі яны, адбываючы ахвоту набываць іх. Такі падатак будзе гультаёў разводаў, а старонага гаспадара біць па кішэні. Аснова гаспадаркі—земля, яе і троба абкладаць. А іншыя кропіны, у тым ліку і ўсю жывёлу траба вынаць в рахунак.

Шчырую і добрую адповедзь гэтым прыхільнікам павязельнага падатку дадаў сялянскі канфэрэнцыя ю. м. Талочыне: «Відкаже, што жывёла прыбытку не дае, а з году ў гол кароў ды савініц усе ў вас прыбывае і падатак вас не бяра. Аддайце сваю жывёлу траба, хто яе на мае, і тады кажаце, што жывёла прыбытку не дае. А пакуль гэтага не зробіце, не паверу, што мотузка нароўну плаціц падатак той, у каго 5 кароў і той, у каго і адна няма».

Больш усаго спрачаліся аб тым, якія-ж в прыбытку сяляніна браць на вучот і абкладаць. Выказваліся за абкладку прыбытак, апакаліпса, што Народны Камісарыят Фінансаў начно кожную курыцу, кожнае саловое прэвабраць на вучот. Даўладчыкі павінны быць асабіўко мнона падкрасілі, што далёка не ёсць гаспадары маепіца за мясе браць на вучот прыбытак з другарадных кропін, а толькі ў тых: 1) дзе гэтак прыбытак вялікі, 2) дзе ён носіць пастаянныя характеристики. Гэтае тлумачэнне спактае большасцю са зла-
зленнем і пярэчанчай больш на было. На ўсіх 11 канфэрэнцыях з вялізной перавагай выказваліся за тое, каб браць на вучот у пасобных гаспадарках тых другарадных прыбытак. Нікіх кантрольных «заданій» па вучоту іх не павінна быць.

З пытаннінай, высунутых самімі злегатамі, адзінчымі два: 1) пажаданне месца на ўзаге розніцу ў плацінцы глембы на толькі па селішчах, але і па пасобных дварох унутры селішчаў; 2) пажаданне повысіць узрост абклада-
ваемае буйней рагата жывёлы да 3 г.

Ва ўсіх выпадку канфэрэнцыі паказалі, што праект разформы сельска-гаспадарчага падатку, які ажыццяўляе падаткі і магчымасць запрацоўваць матар'ял. Што датычыць плацінны дыркіты XV партыі—канфэрэнцыі, спактае поўную прыхільнасць в боку тых слёгкіх вёскі, якія маюць пастаянныя і вялікія ена-
чынне. Драбаву ж спажывецкага ха-
рактару—на браць на вучот і не абкладаць.

Як абкладаць прыбытак ад зямлі—на пашні ді на засеву.

Гэтае пытанніе ўсюды мела прак-

тычныя характеристы: каму выгадна пашня, а каму засеву. І як толькі зьявілася, што абкладка па засеву выгадна мно-

Больш увагі сельска-гаспадарчым хайрусам.

Всем гадоў на кожным сходзе мы камам сельнину пра сацыялізм, пра сацыялістычны элемент і шматлікіе пра што. На справе-ж селянін вельмі мала бачыць, а часам і вусім не пры-
клячае тых сацыялістычных імаг-
нальных, з якіх складаецца сацыялізм. Селянін—реаліст, і віднакі творы яго не пераканаюць да тай іспры, пакуль ён на ўбачыць сваімі уласнімі вачимі або не памозе рукамі, а ўсё астатнє ён лічыць у большасці вицікадаў пустасцю і сваіх харacterных вялікіх наядава-
ваючых да едака?

І тут—практичная пастаноўка пытання. Падатак па прыбытку на гаспадарку ў цэлым выгадны для мно-
гасамейных. А лішні сем'янін бадай што з'ўсёдзі—толькі лішні пот. Затэ-
мі траба лічыцца з лікам едакоў. Праўда, босьць маласемейны, у 2-3 сем'яніні, гаспадаркі, у якіх не ста-
рабочае сілы. Але такім можна даць палётку.

Пры амбэркаўаны палётак ізвою-
віака пытанне пра «гультаёў» і «сторонных» гаспадароў. Тылькі пры-
хільнікі зямельнага падатку заўзята абвесьці, што ёсць бедната-гультаі і што даваць палёткі на беднасць, аз-
наче пладнік гультаёў. Усіх, бачыць, траба абкладаць падаткам. Бедната-
ахвотна змагалася. Што-ж, казалі яны, аддавайдо нам ваншы гаспадаркі, а мы від падатак заплацім, і палётку змаваю ад аддамо, і гаспадарку вашу від сваіх амаль

іх. Як вынаціць прагресію абкладкі—
на складзячыці пі ступенчатай шкале.
Першая больш складаная, але затое пры другой лішні руб. прыбыту цягне 2-3 руб. падатку. Гэтае тэхнічнае пы-
танне ўмеркавалася шпарка. І вось пастановілі пакінуць складающую шкалу.

Нарэшце, хто і як будзе браць на вучот прыбыткі з другарадных кропін. Усюды выказваліся за арганізацію сельскіх падатковых камісій, якія б правападаюць нагледам і кіраўніцтвам рабітнай падатковай камісіі. Для кіраўніцтва ім павінны быць дадзены з аругі арыентырованыя сілкі і ворныя абкладаваемым другарадным прыбыткам. Нікіх кантрольных «заданій» па вучоту іх не павінна быць.

З пытаннінай, высунутых самімі злегатамі, адзінчымі два: 1) пажаданне месца на ўзаге розніцу ў плацінцы глембы на толькі па селішчах, але і па пасобных дварох унутры селішчаў; 2) пажаданне повысіць узрост абклада-
ваемае буйней рагата жывёлы да 3 г.

Ва ўсіх выпадку канфэрэнцыі паказалі, што праект разформы сельска-гаспадарчага падатку, які ажыццяўляе падаткі і магчымасць запрацоўваць матар'ял. Што датычыць плацінны дыркіты XV партыі—канфэрэнцыі, спактае поўную прыхільнасць в боку тых слёгкіх вёскі, якія маюць пастаянныя і вялікія ена-
чынне. Драбаву ж спажывецкага ха-
рактару—на браць на вучот і не обкладаць.

Як обкладаць прыбытак ад зямлі—на пашні ді на засеву.

Гэтае пытанніе ўсюды мела прак-

тычныя характеристы: каму выгадна пашня, а каму засеву. І як толькі зьявілася, што обкладка па засеву выгадна мно-

гаспадаркам, я магу заўважыць на вось які факт. Выпадкова мне давялося павініцца з жыццём сельска-гаспадарчага хайруса «Юность», Беларускага сель-
сацыялістичнага саюза. Астрашыцца Гарадзенскага рай-
ону. Хайрус гэты арганізуваўся ў канцы 1923 года, вакілам праца ў 73 дасцягніках замі. Лік хайруса з 31 чалавека павялічыўся да 47. Лік рагата-
дзеяльнасці прыбыту ў 7 да 17 штук, коня—з 2 да 9 шт. «Справа пісьменна-
пачала наладжвацца, апавядвае стар-
шина хайрусу Захаровіч, —але вось не аддаецца нікакі ўзагі з боку зя-
мельных органаў, паміж імі было пі-
кага віраўніцтва, нікто ніколі не на-
ведваўся ў гэты хайрус, жывем, пібы-
на высыпце, абкружанай морам. Раз-
вальніца падае будынкі, якія сродкай і
матар'ялам, чым піштрулюць. Нама кра-
дзіту, лесу нічнага плю на нашы просьбы не адпусціці. А тут яшчэ не-
пасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступова заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпусціці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступова заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпусціці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпусціці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпусціці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпустіці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпустіці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпустіці. А тут яшчэ
непасыльны падаткі—нікакі хайрусу не
даюць умацавацца. Быў у хайрусе аў-
тарытэтны таварыш Сельвястроўч, ча-
лавек пракаўлэнны, але чамусь та яго
з'явіліся на хайрусу і паслалі на карапа-
цынскую падаткі.

Усе гэтыя хібы і ад того, што ніхто не вильготаў хайруса пачаць тра-
піці на падаце ўсю моц, ён пачаць па-
ступova заняціць і распадацца, лік
членоў зменшыўся да 21 чал., усе
вышаўшы з хайрусу расцесяліся хто-
кідзі, праца і жыцьцё хайрусу рассыпала-
ся. Усё гэтыя хібы і ад того, што на-
шы просьбы не адпустіці. А тут яшчэ
неп

ЛІТАРАТУРА і КРЫТЫКА.

Я. ТУМІЛОВІЧ.

С. ЕСЕНІНУ.

Ды чаго ж?.. Заплакалі паді,
Заструменіла речка жильюю...
Мо' затым, што Есеннік наліў
На падлех не прасочыцца болей,

Мо' затым, што вясёлкавая речка
Не аছе мінорнаі музыкі;
І зімбяу, зімбяу гречка
Гэты сум сабе запазычыць.

І струменіў пералівам цымбамісты,
Адукайка ў жыце каласы,
На дарозе супрацкалася імлітасць,
Але поймы ў сэрцы не астыла.

У луши—сльпаваў цымбалаў дошчак,
А чынер—німа яго, німа.

Калі ласка!.. Хто адмовіць можа?..

Ну, тану яго німа... німа...

Бы згінуў у самы росквіт сімы,
Захліпнуўся ў польні-агні,
І вароўка з ім павіражыла,
Як на шыю ўздае ёе адні...
І загінуў у самы росквіт сімы.

Надалей—паді нахай буаць,
Хай цівіць струмені новых слоў,
Ды ме хочацца Есенніка маю
Хон і крышку юць іх у кроў..
І дадей—паді нахай буаць.

Сімёжня 1925 г.

Г. Менск.

С. ФАМИН.

«Маладняк»

Этой я пабачу сялянскія хаты,
Выду ў прасторы, дзе соўкае даль.
Комы там новага,—край непачаты,
Калі съпяваюць там шарыгі хваль.

Прападай у вёсцы вясна загудзела...
Пирсуну травою ў падлех касагор,
І падаўгнулася ў долі наясмела
Светла-зялёныя грабені гор.

Бачар настане. Схаваюцца горкі
У вонратку лёгкую розовых чар...
І ў шышине ўсміхнецца гармонік
І забутите, як волат-буттар.

Скінулі хаты мінугала песьесы:
Рынулася вёска ўпярэд—на стрымань;
Усвегта-чырвонай «Мацеліці песьес»
З шарыгай вёжай ціве не зраўнань.

Весь каб ў «Мацеліцу песьес» вясковую
Ну, толькі ціпер-бы, фабрычных гудкоў—
Весь звязніца-блізінка ўсіх жыцьцяў
Новых блакітных вякоў!..

Бібліографія.

Андрэй Александровіч. «Прозалец»—эборнік вершоў. Выданне ЦБ Маладняка 1926 г.

64 стр. Цена 20 к.

З выхадам у сівер-кожнага новага зборніку твораў таго што іншага пісьменніка, амаль заўсёды грамадчыства і крэты-кавацца, што новага ўношысі гэты зборнік у агульнае разыўніць літаратуры народу, на колькі аўтар у ім узрос або застый, як мястак і г. д. З гэтай-же меркай падыходзіць да рэцензіі зборніку вершоў А. Александровіча і якраз аз гэтай, а не з іншай, бо ж «Прозалез» па ліку шысоты зборніка творчыні прадукцыі паважана паэты; гэта дае ўжо д-волі падставу, каб азбіць не-каторыя парадунавані і вады.

А. Александровіч, звычайна, у рэзнейшых сваіх зборніках бывае паэтам гораду. Хоці гэта, праўда, як было нешта зусім нечакана—новое для беларускай літаратуры, а ўсяго ўзіччына трайдышы і наследаванне Максіму Багдановічу. Як тоў, тад і другі—сіна гораду. Іх гэта парадына. На іх долю выпадае новесць дынамічнага пльны у баганізму і падыходу рабочых у ёй, а ўзімікі і міністэрскіх і прадпрыемстваў. Часта ў іх творах хаваеца гэблі і філі. «Філі» бы на ёсьць-жэ той паэта сапраўдным мастаком, які ўзвышае творчы інтуіцыю не звялічэніем філізофам, бы на ўзімікі будзе былагамбо-імі і на залодзе ў сваіх творчыніцаў хоць хоць на венчую, але на вялікую ідлю. Такія творы, бяспречна, маюць нечалую щакавасць і вартаць, але на ўзімікі якто вады ўходзіць на Александровіча. Часамі б-всею хоць і на гусіні глыбока, але з бузе настроенні іштавата:

І мно быве ё сэрца зашчоміць,
Н-чи ж ціша шолатым за-вояць.

Гато ж у грудзі расынава:

Хай вешер струны сіонца перыоміць.

Але величча не знае озімія ў «сабов»

вершах і т.г., ні другога, гэты ўжо в-лкі

міас. У зборніку ёсьць ішчо шмат вершоў

із грамдзянскіх тэм, але ўсе яны но-

сць характеристыкі.

Але-сандровіч пастар ўса даць для на-

шай пазіцыі ў гэтых сваіх зборніках, а тым больш і ў ста разоў

больш на варта, каб гэта было абектам для

мастакага ўвасаблення пазіцыі. Якіх нікому

не патрэбна, і з дзіўнісю, які можа ви-

качыць творы ў дум пэты. Сымоніць за-

станица вечна слаба і нахай. Мэсыя—по

этой гораду, хоць-бы з фармальнага боку,

Александровіч называе вельзь, —не удач-

ца им передаць пульсуючыя гардзікага рыт-

му. Павінен узяды вовы стыль, які складу-

павінен быць, у гэтых алонісіях, буль-фу-

трыстым. Павінен пазыцыяцца на зусім трай-

ных піранійніці і неадпаведнай мітафар-

ичнасці, якія падыходзяць пастару:

Гул гораду па бруку ракацітам водіць сумотуху, як пініца-весна.

А гордых вечар ківасца электр-светам, па вілі троху—вадіць

выпіць насі.

Міцеліца съцеленія сънежнай дзілнай, зміні серабрыстыя карылі.

Трыўлож гуду ў праўды, бязупынна ветры разыніць жаль.

Міцеліца съцеленія бур'я ўспененія, злюстый з-з-з-тай мігас ў вочах.

Таварыши, утраті! Ни стала Леніна—Лічыча.

Які-ж павінны зрабіць прыход па гэтых зборніках? А вось: аўтар з выхадам яго на ўзімікі в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

Але-сандровіч пастар ўзімікі ішчо в-шай тэй ступені, на якую ўльвічыць зборнік вершоў. «На беларускім бруку», і эты зборнік асабіца новага піранія на ўзімікі разыўніць нашай літаратуры.

